

Arrest

nr. 163 938 van 11 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 augustus 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 oktober 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat D. WINTERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 oktober 2010 huwt de verzoekende partij in de Filipijnen met dhr. J.C., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 18 februari 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een visum lang verblijf in het kader van gezinshereniging.

1.3. Op 30 mei 2011 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart geldig tot 9 mei 2016.

1.4. Op 25 juni 2013 leggen de verzoekende partij en dhr. V.L. een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.5. Op 29 oktober 2013 wordt de verklaring van wettelijke samenwoning, vermeld in punt 1.4., met onderlinge toestemming stopgezet.

1.6. Op 12 september 2014 neemt de verzoekende partij kennis van de uitnodiging van het bestuur om in het kader van artikel 42quater, §1, alinea 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) alle documenten die zij nuttig acht voor haar dossier voor te leggen.

1.7. Op 12 september 2014 leggen de verzoekende partij en dhr. V.L. opnieuw een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.8. Op 24 augustus 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing die een einde stelt aan het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

(...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1,4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat er een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die in het Rijk verblijven in de hoedanigheid van een familielid van een burger van de Unie wanneer het geregistreerd partnerschap dat aan- gegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat betrokkene het gezamenlijke adres verliet en op 13.11.2012 werd ingeschreven op een ander adres. De referentiepersoon woont tot op heden op het echtelijke adres.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt tevens dat de echtscheiding inmiddels werd uitgesproken door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent op 23.10.2012. De echtscheiding werd op 24.01.2013 te Brussel overgeschreven in de registers.

Op 25.08.2014 werden bewijzen opgevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong', en die onze dienst moet toelaten na te gaan of betrokkene voldoet aan de uitzonderingsvoorwaarden, zoals gesteld in artikel 42quater, §4. Deze instructies werden op 12.09.2014 aan betrokkene betekend.

Betrokkene legde volgende documenten voor:

- verklaringen op eer vanwege betrokkene en dhr. V.L. (...) (haar nieuwe partner) met verwijzing naar onderstaande documenten
- verklaring wettelijke samenwoning met dhr. V.L. (...) dd. 12.09.2014: uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat deze wettelijke samenwoning inmiddels eenzijdig werd stopgezet.
- attest van inburgering dd. 27.09.2013; bijbehorend schrijven VDAB dd. 25.09.2014; deelcertificaten van de module BE NT2 dd. 20.06.2013; bijbehorende reflectiefiches NT2 dd. 24.06.2013: uit deze documenten blijkt dat betrokkene een inburgeringstraject doorlopen heeft. Echter, gezien het volgen van

dergelijk traject een verplichting is, toont dit attest niet aan dat betrokkene in het verleden grote inspanningen heeft geleverd zich te integreren in onze maatschappij, of dat zij heden reeds op een bijzonder manier geïntegreerd is in ons land

- inschrijvingsfiche Nederlands tweede taal RG2: betrokkene legt geen overige documenten of een eindattest met betrekking tot deze extra taallessen voor, het is bijgevolg niet zeker of zij deze lessen effectief heeft gevolgd. Dit document kan dan ook niet aanvaard worden als afdoende bewijs dat betrokkene in het verleden grote inspanningen heeft geleverd zich te integreren in onze maatschappij, of dat zij heden reeds op een bijzonder manier geïntegreerd is in ons land

- lidkaart visclub; rijbewijs; kopie uit het boek van dhr. V. (...), betrokkene haar ex-partner: uit deze stukken blijkt niet dat betrokkene op een bijzondere manier geïntegreerd is in België.

Er werden geen overige documenten voorgelegd.

Aangezien betrokkene er voor kiest geen andere bewijzen voor te leggen en er dus geen grondig onderzoek kan gevoerd worden naar onder andere haar economische integratie in België en de bindingen met haar land van oorsprong, wordt verondersteld dat deze situatie niet van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkene.

Gelet op al het voorgaande kan worden geconcludeerd dat het bepaalde in artikel 42quater, §1,4° van de wet van 15.12.1980 van toepassing is op betrokkene: de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie van de betrokkene in het Rijk, zijn niet van die aard dat het verdere verblijf van betrokkene in het Rijk erdoor gerechtvaardigd wordt.

Betrokkene toont niet aan te voldoen aan één van de uitzonderingsvoorwaarden vermeld in artikel 42quater, §4 van de wet van 15.12.1980.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis: artikel 7,1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 42quater, §4 van de vreemdelingenwet, van de formele en materiële motiveringsplicht in strijd met de artikelen 2 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij stelt dat de beslissing van de verwerende partij dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en rekening dient te houden met alle elementen van het dossier en alle levensomstandigheden van de verzoekende partij. Zij is van oordeel dat de verwerende partij te onzorgvuldig en vooral te vlug tot een beslissing is gekomen. Na een theoretische uiteenzetting betreffende de motiveringsplicht, wijst de verzoekende partij erop dat zij een verblijf had als familielid van een EU-burger. Zij stelt vast dat de bestreden beslissing stelt dat de verzoekende partij haar gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie niet van die aard zijn dat een verder verblijf in het Rijk gerechtvaardigd is. De verzoekende partij merkt vooreerst op dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar huidige situatie. Zij wijst erop dat men in september 2014 bewijsstukken vraagt en men pas één jaar later een beslissing neemt die enkel rekening houdt met de oude stukken zonder dat er recente stukken werden opgevraagd. De verzoekende partij betoogt dat er op één jaar tijd veel gebeurt. Zo verduidelijkt zij dat zij een nieuwe relatie heeft met de heer G. met wie zij thans feitelijk samenwoont maar waarmee een geregistreerd partnerschap zal aangegaan worden, dat zij een kind van hem verwachtte wat jammer genoeg misgelopen is door een miskraam, dat dit aantoonde dat zij die een kind wenst, wel degelijk banden heeft met België alwaar zij met haar vriend samenwoont. Zij wijst er voorts op dat zij wel degelijk Nederlandse lessen gevolgd heeft en deze thans nog volgt teneinde een beroepsopleiding als zorgkundige te kunnen aanvatten. De verzoekende partij argumenteert dat men wel kijkt naar de recente gegevens in het rijksregister maar zich verder geen vragen stelt over de recente leefomstandigheden, dat de verwerende partij derhalve geen enkel onderzoek heeft gedaan naar haar recente concrete situatie, dat als men een jaar wacht met een beslissing te nemen, het niet meer dan fatsoenlijk is om ook nog bijkomende recente gegevens mee te nemen in de beoordeling.

3.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.3. In de bestreden beslissing kan gelezen worden wat volgt: *“Op 25.08.2014 werden bewijzen opgevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”, en die onze dienst moet toelaten na te gaan of betrokkene voldoet aan de uitzonderingsvoorwaarden, zoals gesteld in artikel 42quater, §4. Deze instructies werden op 12.09.2014 aan betrokkene betekend.”* Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verwerende partij op 25 augustus 2014 een schrijven richtte aan de verzoekende partij met de vraag om voormelde bewijzen en dat dit schrijven haar betekend werd op 12 september 2014. In het schrijven wordt vermeld dat de verzoekende partij de eventuele bewijzen dient voor te leggen ten laatste *‘30 dagen na de betekening van dit schrijven’*.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bepaalde bewijzen overmaakte op 8 oktober 2014.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij wel degelijk de door de verzoekende partij voorgelegde stukken in overweging heeft genomen doch geoordeeld heeft dat de situatie, zoals deze blijkt uit de voorgelegde documenten, niet van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkene en dat de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in het Rijk niet van die aard zijn dat het verdere verblijf in het Rijk erdoor gerechtvaardigd wordt.

Echter is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar huidige situatie en beklaagt zij zich over het feit dat in september 2014 stukken werden gevraagd terwijl pas één jaar later een beslissing wordt genomen op grond van de oude stukken zonder dat er recente stukken werden opgevraagd, daar er op één jaar tijd veel kan gebeuren, wat dan ook voor haar het geval is. Zo verduidelijkt zij dat zij een nieuwe relatie heeft met de heer G. met wie zij thans feitelijk samenwoont maar waarmee een geregistreerd partnerschap zal aangegaan worden, dat zij een kind van hem verwachtte wat jammer genoeg misgelopen is door een miskraam, dat dit aantoonde dat zij die een kind wenst, wel degelijk banden heeft met België alwaar zij met haar vriend samenwoont. Zij wijst er op dat zij wel degelijk Nederlandse lessen gevolgd heeft en deze thans nog volgt teneinde een beroepsopleiding als zorgkundige te kunnen aanvatten.

3.4. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in het kader van een onderzoek op grond van artikel 42quater, §1, laatste lid van de vreemdelingenwet *in casu* over gegevens beschikte die dateren van 8 oktober 2014. Bij het nemen van de bestreden beslissing op 24 augustus 2015, bijna één jaar na de vraag tot het neerleggen van bewijzen in het kader van een onderzoek conform voormeld artikel 42quater, §1, laatste lid, heeft de verwerende partij het, zo blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier, zelf nodig en nuttig geacht om meer recente informatie te verzamelen betreffende de gezinssituatie van de verzoekende partij. Op deze wijze geeft de verwerende partij zelf te kennen dat de voorgelegde bewijzen, tien en een halve maand na het voorleggen ervan, dienen geverifieerd te worden op hun actueel karakter. Bij het verzamelen van meer recente informatie in het kader van haar onderzoek overeenkomstig artikel 42quater, §1, laatste lid van de vreemdelingenwet, heeft zij zich echter beperkt tot het onderzoek van het actuele karakter van haar relatie met dhr. L.V. zonder de verzoekende partij te bevragen over haar huidige gezinssituatie.

De verwerende partij heeft *in casu* aldus nagelaten de bestreden beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden.

Gelet op het verstrijken van een termijn van bijna één jaar sinds het opvragen van bewijzen in het licht van het onderzoek conform artikel 42^{quater}, §1, laatste lid van de vreemdelingenwet - waarbij het niet onredelijk is er van uit te gaan dat de verzoekende partij na dergelijke termijn in de veronderstelling is dat haar verblijfsrecht niet zal worden beëindigd - kwam het niet aan de verzoekende partij, die niet op de hoogte was van de plannen van de verwerende partij om haar verblijfsrecht alsnog te beëindigen, toe om de verwerende partij zelf op de hoogte te brengen van haar actuele (gezins)situatie.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

3.5. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 augustus 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER